

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

5.Bf.133/2024/8.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság város1-ben, a 2024. szeptember 20. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ÍTÉLETET

Az emberkereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2024. március 6. napján kihirdetett 29.B.121/2023/26. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott terhére rótt emberkereskedelem büntettét a Btk. 192. § (2) bekezdés 7., 8. és 10. fordulata, és (3) bekezdés a), b), e) és i) pontja szerint minősíti, a kábítószer-kereskedelem vétsége jogszabályi megjelölésénél feltünteti a Btk. 176. § (1) bekezdés mellett annak 2. fordulátát is.

Terhelt1 vádlottal szemben 3 380 000 (hárommillió-háromszáznyolcvanezer) Ft vagyonekőbzást rendel el.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja azzal, hogy a vádlott személyi igazolványának száma szigszám.

Köteles a vádlott a másodfokú eljárásban felmerült 21 200 (huszonegyezer-kettőszáz) forint megfizetésére.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2024. március 6. napján kihirdetett 29.B.121/2023/26. számú ítéletével Terhelt vádlottat emberkereskedelem büntette [Btk. 192. § (2) bekezdés, (3) bekezdés *b)* és *i)* pont, (4) bekezdés *b)* pont] és kábítószer-kereskedelem vétsége [Btk. 176. § (1) bekezdés, (5) bekezdés *a)* pont] miatt 8 év 6 hónap fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. Az elsőfokú a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a kiszabott szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napban határozta meg, és kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[2] Az elsőfokú ítéletet az ügyész tudomásul vette, az ellen a vádlott és a védő a teljes ítéletre kiterjedő fellebbezést jelentett be.

[3] A védő fellebbezése 2024. szeptember 16-án (az elsőfokú bíróságnál) előterjesztett írásbeli indokolásában kifejtett álláspontja szerint téves az elsőfokú bíróság következtetése, amely szerint a vádlott vette rá tanúl sértettet a prostitúcióra. A vádlott a vádbeli időszakban részben legális, részben illegális módon szerzett, de elegendő jövedelemmel rendelkezett ahhoz, hogy közös életük költségeit finanszírozza. Az, hogy a internetes oldal weboldalon történt regisztrációhoz használt email címeket a vádlott hozta létre, tényekkel alá nem támasztott következtetés. Az sem bizonyított a védő álláspontja szerint, hogy a sértett átadta a prostitúcióból szerzett bevételeit a vádlottnak, azt csupán a sértett vallomása alapján nem lehet megállapítani. Az is ellentmond a sértett vallomásának, hogy volt olyan alkalom, amikor a sértettet a vádlott és egy ismerőse órákon keresztül kereste a városban, tehát ő nem is lehetett bezárva. Végül az elsőfokú bíróság annak sem tulajdonított jelentőséget, hogy a sértett megfenyegette a vádlottat azzal, hogy feljelenti emberkereskedelem miatt, ha elhagyja őt. Mindezek alapján a védő arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság a vádlottat az emberkereskedelem vádjá alól mentse fel, őt prostitúció elősegítése és kábítószer-kereskedelem vétsége miatt rövidebb tartamú szabadságvesztésre ítélje.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2024. április 17. napján kelt BF.221/2023/3. számú átiratában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, a szükséges bizonyítást lefolytatta, és az alapján teljes egészében megalapozott tényállást állapított meg. Az ügyészség a cselekmények minősítésével alapvetően egyetértett, csupán az emberkereskedelem büntette tekintetében tartott szükségesnek kisebb korrekciókat. Az ügyészség álláspontja szerint a vádlott nem a „toborzás” elkövetési magatartást valósította meg, mivel a sértett a vádlott prostitúcióra való felhívása folytán nem csatlakozott máshoz, a tényállásban nincs arra adat, hogy a vádlott további személyeket is prostituált volna. Ugyanakkor a vádlott megvalósította a „másnak megszerez” elkövetési magatartást arra figyelemmel, hogy megteremtette a közvetlen kapcsolat lehetőségét a sértett és a szexuális szolgáltatást igénybe vevő személyek között, emellett a sértettet el is szállásolta. A minősítést annyiban is szükséges pontosítani, hogy a vádlott cselekménye a Btk. 192. § (3) bekezdés *a)* pontjában írtakra is figyelemmel minősül súlyosabban.

[5] Az ügyészség az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás tartamával egyetértett, azonban szükségesnek tartotta vagyonek Kobzás alkalmazását is. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás alapján pontosan rögzíthető az, hogy a sértett hány napon keresztül folytatta a prostitúciós tevékenységet, így az is kiszámítható, hogy minimálisan mennyi bevételre tett szert. Mivel ezt a bevételt a vádlott teljes egészében elvette a sértettől, azzal ő gazdagodott, így az vagyonek Kobzás alá esik. Ezen kívül az ügyészség kisebb kiegészítéseket tartott indokoltnak a vádlott személyes adatai és személyi körülményei körében.

[6] Mindezek alapján az ügyészség arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét változtassa meg, a vádlottal szemben 3 380 000 Ft vagyonek Kobzást rendeljen el, az emberkereskedelem büntette jogi minősítését és a vádlott személyét azonosító adatokat pontosítsa, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

[7] A másodfokú eljárásban tartott nyilvános ülésen a védő írásbeli fellebbezésével egyező tartalommal adta elő perbeszédét.

[8] Terhelt1 vádlott felszólalásában és az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában arra hivatkozott, hogy ő már sok bűnt elkövetett, de mindig beismerte azokat. Jelen ügyben is beismerte a kábítószer-kereskedelmet és a prostitúció elősegítését, de nem volt fenyegetés, testi kényszer vagy személyi szabadság megsértése. Soha nem követett el erőszakos bűncselekményt, soha nem vett el pénzt erőszakkal másoktól. A vádbeli időszakban hitelcsalásokkal foglalkozott, abból fenn tudta tartani magát. Hivatkozott továbbá arra, hogy van egy nyolcéves kislánya, és miatta is elképzelhetetlen, hogy ilyen bűncselekményt kövessen el.

[9] A védelmi fellebbezések nem vezettek eredményre.

[10] Mivel a vádlott és védője által bejelentett fellebbezések az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást és a bűnösség megállapítását is támadták, az I. r. vádlott tekintetében a felülbírálat a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljes körű volt: az kiterjedt az ítélet megalapozottságára, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseire, valamint az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartására is.

[11] Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával folytatta le az eljárást, sem feltétlen, sem relatív eljárási szabálysértést nem követett el, és ilyenre a fellebbezések sem hivatkoztak.

[12] A vádlott személyi körülményeit a másodfokú bíróság az ügyiratok tartalma alapján a következők szerint pontosítja:

– A megyei Központi Kerületi Bíróság a 2024. január 31. napján kelt és ugyanezen a napon jogerőre emelkedett 4.B.10.493/2023/20. számú ítéletével kábítószer birtoklása vétsége miatt 240 000 Ft pénzbüntetésre ítélte. Elkövetési idő: 2020. június 19.

– A megyei Központi Kerületi Bíróság a 2024. április 24. napján kelt és ugyanezen a napon jogerőre emelkedett 11.B.10.869/2021/200. számú ítéletével új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette miatt 2 év 2 hónap börtönbüntetésre ítélte. Elkövetési idő: 2021. január 15. Jelenleg a vádlott ezt a büntetését tölti, azt előreláthatólag 2025. január 15. napján tölti le.

– Terhelt1 vádlottal szemben nagyobb kárt okozó csalás büntette és más bűncselekmények miatt a Járásbíróságon, több rendbeli kábítószer birtoklása vétsége, járművezetés eltiltás hatálya alatt büntette, lopás büntette és lopás vétsége miatt a kerületi Kerületi Rendőrkapitányságon van folyamatban büntetőeljárás.

[13] A törvényszék által megállapított tényállás a 592. § (2) bekezdés *d)* pontjában írt kisebb megalapozatlansági hibában szenved, ezért az ítéltábla – a Be. 593. § (1) bekezdés *a)* pontja értelmében a rendelkezésre álló iratok tartalma alapján – azt helyesbíti akként, hogy az elsőfokú ítélet [13] bekezdését a következő szövegre cseréli: „tanúl 2019. augusztus 1. napjától 2019. szeptember 23. napjáig folytatta a prostitúciós tevékenységet, amely során naponta legalább 5, legfeljebb 15 vendéget fogadott. Ez alatt az időszak alatt minden nap dolgozott, kivéve két napot, amikor a vádlott lehetőséget adott neki családja meglátogatására. A sértett által a szexuális szolgáltatás ellenértékéként átvett összegeket Terhelt1 vádlott magához vette, amivel összesen 3 380 000 Ft jövedelemre tett szert.”

[14] Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének mindenben eleget tett, valamennyi, a vádlott által vitatott tények szempontjából releváns bizonyítékot a tárgyalás anyagává tett. Figyelemmel volt a tárgyaláson előterjesztett bizonyítási indítványokra, és alappal tekintett el a vádiratban felolvasni indítványozott tanúvallomások tárgyalás anyagává tételétől. A tárgyaláson felvett bizonyítás anyagát az elsőfokú ítéletben irathűen hivatkozta, az egyes bizonyítékok törvényességét és hitelességét ellenőrizte. A törvényes bizonyítékok bizonyító erejét egyenként is vizsgálta, majd elvégezte a bizonyítékok összevetését is. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét a Be. 561. § (3) bekezdés *d)* pontjában írtak betartásával magas színvonalon teljesítette, bemutatta a rendelkezésre álló bizonyítékokat, és állást foglalt a tekintetben is, hogy egyes bizonyítékokat a tényállás megállapításakor mely okból fogadott vagy vetett el.

[15] A védelmi fellebbezések az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást is támadták. Az ilyen perorvoslati támadás kizárólag akkor vezethet eredményre, ha az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat hiányosan értékelte, iratellenes megállapításokat tett, tényből tényre helytelenül következtetett, vagy egyéb logikai hibát vétett. Az ítéltábla azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenysége az eljárási törvény előírásainak szinte

mindenben megfelel, az általa megállapított tényállás csak kisebb helytelen ténybeli következtetésekből fakadó, és így a másodfokú eljárásban orvosolható hibákban szenvedett, ez a hiányosság pedig a vádlott által elkövetett bűncselekményekért való felelősségét és a minősítést érdemben semmiben nem befolyásolta.

[16] Az elsőfokú bíróság Terhelt1 vádlott előéleti adatait az elsőfokú ítélet meghozatalakor rendelkezésre álló nyilvántartási adatok alapján rögzítette, azonban elkerülte a figyelmét az, hogy az ítélethirdetés előtt bő egy hónappal a vádlottal szemben újabb jogerős ítélet született. Ezen kívül a vádlottat az elsőfokú ítélet kihirdetése óta eltelt időben ismét büntetőjogi felelősségre vonták, és vele szemben számos egyéb büntetőeljárás van folyamatban. Ezekkel az adatokkal ki kellett egészíteni az elsőfokú ítélet személyi körülményekre vonatkozó részét.

[17] A törvényszék kimerítően számot adott azokról a tényekről, amelyek a vádlott vallomása alapján is rögzíthetők, így arról, hogy a sértett kétségkívül prostitúciós tevékenységet folytatott, amiről a vádlott a saját bevallása szerint is tudott, sőt, ahhoz ő maga is segítséget nyújtott a internetes oldal1 honlapon történő regisztráció és a sértett ügyfelekhez történő szállítása formájában. Azt sem tagadta a vádlott, hogy ő nem viszonzta a sértett érzelmeit, továbbá, hogy kapott pénzt a sértettől, ahogy azt is beismerte, hogy sor került közöttük tettelegességre, és több alkalommal fogyasztottak együtt kábítószerrel úgy, hogy azt a vádlott szerezte be (elsőfokú ítélet [20] bekezdés).

[18] Az ezt meghaladó vádirati tényekre vonatkozó vizsgálata során a megválaszolandó kérdések a vádlott által vitatott tények voltak: a vádlottat a prostitúciós tevékenység elősegítése során milyen cél vezérelte – azaz kizsákmányolási célja volt-e, rávette-e bármivel a sértettet a prostitúcióra, ha igen, az tekinthető-e befolyásolásnak, és később bármi módon kényszerítette-e őt a prostitúcióra. Ezekre a kérdésekre a törvényszék igenlő választ adott az általa megállapított tényállásból következően, és annak indokait hibátlanul, a logika szabályainak és a bizonyítékértékelési tevékenység bírói gyakorlatban kikristályosodott elveinek maradéktalanul megfelelően fejtette ki ítélete [63]-[81] bekezdéseiben. Ennek során helyesen támaszkodott alapvetően a sértett más bizonyítékokkal is megerősített vallomására. Ezekkel az érvekkel az ítéltábla mindenben egyetértett, azok kiegészítésre nem szorulnak, megismétlésük pedig a másodfokú határozatban szükségtelen.

[19] A bizonyítékok mérlegelését támadta a védő azzal, hogy megkérdőjelezte a sértett vallomásának hitelességét. Az elsőfokú bíróság részletesen elemezte a sértett által tett tanúvallomást, és arról azt állapította meg, hogy lényegében következetes, és azt az egyéb bizonyítékok is alátámasztják (elsőfokú ítélet [66]-[69] bekezdés). A tanúvallomás értékelése során az elsőfokú bíróság irathú adatokra támaszkodott, logikai hibát nem vétett, mérlegelése mindenben törvényes volt. Az így hitelesnek elfogadott tanúvallomással szemben a védő is csupán a vádlott vallomására tudott hivatkozni, azonban a vádlott vallomását az elsőfokú bíróság – helyes okokra hivatkozva – hiteltelennek találta (elsőfokú ítélet [65] bekezdés). Az ítéltábla teljes mértékben egyetértett a törvényszékkel abban, hogy a vádlott vallomása nem volt következetes, és az is jól látható, hogy az mindig a bizonyítás aktuális állásához igazodott

azzal, hogy a teljes tagadás után az egyéb bizonyítékokkal alátámasztható tényeket elkezdte beismerni.

[20] Így mindaz, ami kizárólag a vádlott egyoldalú, el nem fogadott és el nem fogadható állítására alapítva támadta az elsőbírői mérlegelés helyességét, nem volt befogadható a fellebbezési eljárásban sem.

[21] Ilyen volt az, hogy a vádlottnak megfelelő anyagi lehetőségei voltak arra, hogy közös életüket finanszírozza. Már önmagában az is kétségesse teszi ezt az érvelést, hogy a sértettel a vádlott valódi élettársi kapcsolatot nem kívánt kialakítani, állítása szerint csak megsajnálta a családjá miatt a sértettet, akinek az irányába táplált érzelmeit nem viszonzta. A megfelelő anyagi lehetőséget a vádlott védekezésén kívül semmi nem igazolta, sőt, lényegében az egyetlen objektív adatok alapján ellenőrizhető vallomásrész is cáfolatra került a bizonyítási eljárás során: azt az állítását, hogy futárként megfelelő rendszeres jövedelme volt, egyértelműen cáfolja az adóhatóság által küldött tájékoztatás, amely szerint a vádlottnak a vádbeli időszakban semmilyen legális jövedelme nem volt.

[22] Annak – szemben a védelem álláspontjával – nincs jelentősége, hogy a internetes oldal1 weboldalon történt regisztrációhoz használt email címet ki hozta létre. Azt a vádlott maga is elismerte, hogy az ő ismerősei készítették a fényképeket a honlapra, így nem támasztható észszerű kétely az iránt, hogy ő maga is tevékenyen részt vett a regisztrációban. Ehhez kémegeyel az ügy érdemét egyáltalán nem befolyásolja, hogy az email címek kihez köthetők.

[23] A védő érvelt azzal is, hogy a sértett nem volt bezárva, amit az is igazol, hogy egy alkalommal órákra eltűnt város1-ben. Az igaz, hogy nem volt mindig bezárva – ezt a sértett sem állította, nála volt a kulcs, mikor megszökött, és illet az elsőfokú bíróság sem rögzített. Ehhez kémegeyel az, hogy a vádlott a sértettre több alkalommal is rázárta az ajtót, már önmagában megalapozza a személyi szabadságtól megfosztott személy sérelmére történő elkövetést.

[24] Az elsőfokú bíróság további érvei is kifogástalanok a körben, hogy a sértett a kínálkozó alkalmakat miért nem használta fel a szökésre. Eleinte a vádlott iránt táplált érzelmei, kötődése miatt, melyet a vádlott felismert és kihasznált, fel sem merült a sértettben az, hogy a vádlottat elhagyja – ezzel a körözési eljárásban tett nyilatkozata összhangban áll. Az elsőfokú bíróság megfelelő érvekkel támasztotta alá azt a következtetést, hogy a sértettet a vádlott módszeresen elszigetelte a külvilágtól (elsőfokú ítélet [79] bekezdés), ezzel az okfejtéssel a másodfokú bíróság teljes mértékben azonosulni tudott. Később, mikor már ellenállt, és nem akarta alávetni magát a vádlotti akarathoz, a szökés reális esélyét kizárta a sértett személyiségszerkezete, a folyamatos bántalmazások és fenyegetések hatására kialakult féltelme, az, hogy a sértettnek nem volt sem telefonja, sem pénze, hiányzott a megfelelő helyismerete, végül pedig hogy a vádlott tudta, hol lakik a családja. Mindezek egyértelműen

megalapozták azt az elsőfokú bíróság által is helytállóan levont következtetést (elsőfokú ítélet [71] és [72] bekezdés), hogy a sértett még akkor sem kísérelt meg elszökni, mikor arra egyébként lehetősége lett volna.

[25] Összeségében tehát a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy a törvényszék bizonyítékértékelési tevékenysége irathú adatokon alapult, az törvényes, logikus és a bírói gyakorlatnak is megfelelő volt, kisebb megalapozatlansági hibák kizárólag a sértettől elvett pénzösszeg tekintetében volt feltárható.

[26] Az elsőfokú bíróság azért nem rendelt el vagyonekmozást, mert megítélése szerint a sértett prostitúciós tevékenységének időtartama pontosan nem határozható meg, így hiába rögzíthető az, hogy hány vendéget fogadott naponta, illetve hogy egy aktusért minimálisan milyen összeget kért, a teljes vagyoni haszon összege kétséget kizáró bizonyossággal nem állapítható meg (elsőfokú ítélet [82] bekezdés).

[27] Azt helyesen állapította meg a törvényszék, hogy az első prostitúciós tevékenységgel töltött nap 2019. augusztus 1. napjára esik, mivel az előző napon a rendőrségen történő megjelenése alkalmával a sértett úgy nyilatkozott, hogy a sérelmére nem követtek el bűncselekményt. Azt is helyesen rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a sértett 2019. szeptember 23. napjáig folytatta ezt a tevékenységet, hiszen az ezt követő napon szökött el a vádlottól és tett feljelentést az ügyben. Így tehát – ahogy arra az ügyészség helytállóan mutatott rá – az elkövetési időszak 54 napot ölel fel. Arra is van adat a sértett vallomásában, illetve az azt alátámasztó, a hozzátartozói által tett tanúvallomásokban, hogy két napon hazalátogatott, így tehát ezeken a napokon vendégeket nem fogadott. Ezeken a napokon kívül minden nap dolgozott a sértett, vallomása szerint sem hétvégeje nem volt, sem az ünnepnapokra nem volt figyelemmel a vádlott. Erre figyelemmel az állapítható meg kétséget kizáró bizonyossággal, hogy a sértett összesen 52 napon nyújtott szexuális szolgáltatást.

[28] A sértett vallomása alapján az is megállapítható, hogy az egyéb2ben és a utca11 utcai lakásban napi 5-6, a cím10 úti lakásban napi 10-15 vendéget fogadott, a budai helyszín kapcsán e körben értékelhető információ nem áll rendelkezésre. Mivel azt sem lehet már feltárni, hogy pontosan mikor melyik ingatlanban lakott a sértett, illetve hogy az egyes helyszíneken hány napot töltött, a kétséget a vádlott javára értékelve azt lehet ítéleti bizonyossággal rögzíteni, hogy naponta 5 vendéget fogadott. Ebből kiszámítható, hogy összesen legalább 260 ügyfélnek nyújtott szexuális szolgáltatást a vádbeli időszakban. Szintén a sértett vallomása alapján rögzíthető az, hogy alkalmanként legalább 13 000 Ft-ot kért el, ami alapján kétséget kizáró módon megállapítható, hogy a vádlott a sértett által nyújtott szexuális szolgáltatásból legalább 3 380 000 Ft jövedelemre tett szert.

[29] A másodfokú bíróság által pontosított tényállásra figyelemmel az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, a cselekmények minősítése alapvetően törvényes, azonban az több kiegészítésre és pontosításra szorul.

[30] Az elsőfokú bíróság az emberkereskedelemnek a Btk. 192. § (2) bekezdésében írt esetét róta a vádlott terhére, és ebben nem is tévedett. E törvényhely 10 különböző elkövetési magatartást szabályoz, amelyek egyikét sem tüntette fel a rendelkező részben (a 61/2008. BK. vélemény 3/a) pontja ellenére), míg a jogi indokolásban a „toboroz” elkövetési alakzattal érvelt, a vádlott magatartását azzal azonosítva. Az ítéltábla azonban egyetértett az ügyességgel abban, hogy nem ezt az elkövetési magatartást valósította meg a vádlott, cselekménye a „szállítás”, „elszállásolás” és „másnak megszerzés” alá vonható.

[31] Az irányadó jogértelmezési szempontokat a Kúria a Bfv.II.1474/2018/9. számú precedensértékű határozatában foglalta össze: a kerítés és az emberkereskedelem a „másnak megszerzés” elkövetési magatartással egyaránt megvalósulhat. A kerítés megállapításához az szükséges, hogy a másnak megszerzés „haszonszerzés céljából szexuális cselekmény végzésére” történjék. Az emberkereskedelem megállapíthatóságához pedig az szükséges, hogy a másnak megszerzés „kizsákmányolás céljából” történjék. A másnak megszerzés tartalma alapvetően azonos a vizsgált két tényállásban. Ha tehát valaki előny szerzése céljából megteremti a kiszolgáltatott helyzetbe hozott vagy helyzetben tartott, azaz kizsákmányolt passzív alany mással vagy másokkal történő szexuális kapcsolatának közvetlen lehetőségét, a sértett megszerzésével az emberkereskedelem büntettét követi el.

[32] Összeségében tehát azt kell vizsgálni, hogy a vádlott lehetővé tette-e a kiszolgáltatott helyzetbe hozott vagy ilyen helyzetben tartott sértett mással való szexuális kapcsolatának közvetlen lehetőségét. Erre az irányadó tényállás alapján egyértelmű a válasz, hiszen a vádlott kezelte a sértett szexuális szolgáltatásait árusító hirdetéseket, fogadta a jelentkezők hívását, és irányította őket a sértetthez, vagy maga volt az, aki a sértettet az ügyfélhez elvitte, amiből az következik, hogy a vádlott megvalósította a Btk. 192. § (2) bekezdésében rögzített „másnak megszerzés” elkövetési magatartást.

[33] Ez az elkövetési magatartás minden olyan tevékenységet magában foglal, ami megteremti a későbbi szexuális kapcsolat lehetőségét. Minimálisan az szükséges, hogy az elkövető olyan helyzetet teremtsen, amelyben egy harmadik személy alkalmat kap arra, hogy a nemi cselekményre irányuló törekvéseit a passzív alany előtt feltárja. Jelen ügyben ebbe a körbe sorolható a hirdetések feladása, és ezen keresztül kuncsaftok keresése. Ezt a hirdetési felületet a vádlott kezelte, ő volt az, aki meghatározta, melyik ügyféllel mikor és hol kell találkoznia a sértettnek, az aktusért mennyit kell elkérnie stb. Ezeket a magatartásokat a „másnak megszerzés” keretén belül kell értékelni.

[34] Elkerülte az elsőfokú bíróság figyelmét az, hogy a sértett utca11 utcai lakásba szállítása már azért történt, hogy őt a vádlott prostitúcióra kényszerítse, és ezzel haszonra tegyen szert. Már ez a részmagatartás is a későbbi kizsákmányolás céljából történt, így az emberkereskedelem „szállít” elkövetési magatartása alá vonható. Ugyanígy a sértett későbbi egyéb2be, majd onnan a utca1 lakásba, végül a budai lakcímre történő utaztatása is ezen elkövetési magatartást merítette ki. Az pedig, hogy a sértettet négy különböző ingatlanba

szállította, neki ezeken a helyeken kellett laknia, ott ellátást kapott, az „elszállásolás” elkövetési magatartásba illeszkedő tevékenység. Ezért az ítéltábla a vádlott terhére megállapította a Btk. 192. § (2) bekezdés 7. és 8. fordulátát is.

[35] Azt helyesen állapította meg a törvényszék, hogy a vádlott magatartása az emberkereskedelem büntetnének több minősítő körülményét is kimeríti, de indokolása ezen a ponton is kiegészítéseket igényel.

[36] A minősített estek értékelése során abból kell kiindulni, hogy a sértett látszólag önként kezdte el a prostitúciós tevékenységet, de a vádlottat eleve kizsákmányolási célzat vezérelte. Az elsőfokú ítélet [8] bekezdésében írt tények alapján a vádlott kihasználta a sértett befolyásolhatóságát, alacsony iskolázottságát, fiatal életkorát, tapasztalatlanságát, és nem utolsósorban a sértett iránta táplált szerelmét. Ezek a körülmények a sértettel fennálló befolyásolási viszonynak tekintendők, a sértett érzelmének és egyéb személyes (kiszolgáltatott helyzetét megalapozón túli) tulajdonságainak kihasználásával a sértett folyamatos befolyása alá kerítésével közös életük anyagi finanszírozásának ürügyén bírta rá őt a prostitúcióra, amelyből következően nem belső indítatásból és elhatározásból kezdte meg a prostitúciós tevékenységet, hanem a vádlott visszaélésszerű befolyásának hatására. Ez maradéktalanul megfeleltethető az „egyéb befolyási viszonytal visszaélés” minősített esetnek [Btk. 192.§ (3) bekezdés e) pont], és a vádlotti cselekvőség teljes időtartama alatt fennállt, amelyhez később további minősített esetek társultak az alábbiak szerint.

[37] A vádlott a sértett időközben kialakuló tiltakozása, ellenállása miatt már a sértettet bezárta, a kapcsolattartását megtiltotta, végig felügyelet alatt tartotta, sőt, több esetben fenyegette és bántalmazta, a teljes bevételét elvette tőle. E tényállásban is rögzített elemekből az emberkereskedelem büntetnének további minősítő körülményei – a személyi szabadságától megfosztott személy sérelmére, erőszakkal, fenyegetéssel és üzletszerűen elkövetés – egyértelműen következnek, ezért azok megállapításával (elsőfokú ítélet [87] bekezdése) az ítéltábla is egyetértett. Egy kisebb korrekció mégis szükséges volt, mivel az elsőfokú bíróság által megadott jogi minősítés nem tartalmazza a Btk. 192. § (3) bekezdés a) pontjára utalást, ami akkor sem mellőzhető, ha a (4) bekezdés b) pontjára hivatkozásból kiolvasható valamennyi irányadó minősítő körülmény.

[38] A kábítószer átadásának minősítése törvényes volt, csak az elkövetési magatartásnak megfelelő fordulattal kellett kiegészíteni.

[39] Az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabási körülményeket szinte hiánytalanul vette számba, azok csupán egy kisebb kiegészítést igényelnek: a másodfokú bíróság súlyosító körülményként értékelte az emberkereskedelem közismert, városi és megyei vármegye területén különösen jelentős elszaporodottságát is.

[40] A büntetés mértékének meghatározása során helyesen indult ki abból az elsőfokú bíróság, hogy az időmúlás mellett több és nagyobb nyomattal bíró súlyosító körülmény róható a vádlott terhére. Ilyen büntetékiszabási tényezők mellett nincs ok a középértékkel egyező tartamban meghatározott szabadságvesztés enyhítésére, annak súlyosítását pedig az ügyészi fellebbezés hiánya zárja ki.

[41] Az elsőfokú bíróság a jogszabályokkal összhangban szabott ki közügyektől eltiltást, és a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, a feltételes szabadság legkorábbi időpontjára, valamint a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés is törvényes.

[42] A másodfokú bíróság az ítéleti tényállást kiegészítette azzal a pénzüsszeggel, amelyet a vádlott a sértett által folytatott prostitúciós tevékenységből szerzett. Mivel ez a jövedelem bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyon, arra a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján vagyonek Kobzást kell elrendelni. Az indokolás teljessége érdekében megjegyzi az ítéltábla, hogy az ügyészi fellebbezés hiánya folytán beállt súlyosítási tilalom nem akadályozza a vagyonek Kobzás elrendelésének a Be. 595. § (6) bekezdése alapján.

[43] A fentiek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg annak törvényes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[44] Az ítéltábla a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére a Be. 613. § (1) bekezdése és a Be. 574. § (1) bekezdése alapján kötelezte a vádlottat.

[45] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 615. § (1) bekezdése zárja ki.

város1, 2024. szeptember 20.

dr. Borbás Virág Bernadett s. k.,

dr. Ignác György s. k.,

dr. Cserni János s. k.,

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 29.B.121/2023/26. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.133/2024/8. számú ítéletében írt változtatásokkal 2024. szeptember 20. napján jogerőre emelkedett.

Fővárosi Ítéltábla
5.Bf.133/2024/8/III.

11

város1, 2024. szeptember 20.

dr. Borbás Virág Bernadett s. k.

a tanács elnöke